

Vergi Davalarında Karşı Taraf Vekâlet Ücreti

Av. Ender Dedeoğaç*

Adliyedeki panoların ve bilgisayar ağlarının haber verdiğine göre, bu gün Ankara Barosu'nun yani benim baromun kuruluşunun 85. yıldönümü. Tüm yaş günlerinde, yaş günü sahiplerine iyi dileklerle mutlu bir gelecek dilemek adettendir. Bende bu mutlu günde hem baroma hem de meslektaşlarıma mutlu bir gelecek dilemekteyim.

Ancak, böylesi mutlu bir günde, beni zen bir konuyu da sizlerle paylaşmak istedim.

Belki dikkat ettiniz belki etmediniz. Ancak biliniz ki, 03.07.2009 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan 5904 sayılı Kanunun [35. maddesi](#) ile Avukatlık Kanununun 168 maddesinin 2. fıkrasının 1 cümlesinden sonra gelmek üzere bir cümle eklenerek, vergi davalarındaki asgari ücret düzenlenmesine yeni bir boyut getirilmiştir.

Öncelikle, yapılan bu düzenlemeyi doğru anlamak için, kanunu aynen size aktarmak isterim.

MADDE 35–19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasına, birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"řu kadar ki hazırlanan tarifede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık creti tutarı maktu olarak belirlenir."

Görüldüğü gibi, karşı taraf vekâlet creti olarak isimlendirdiğimiz ve mülkiyeti avukata ait olan para, vergi davalarında bundan böyle nispi olarak değil maktu olarak hesaplanacak ve davaya harcanan emeğe kıyaslandığında sembolik bir miktar olarak ödenecektir.

Kanımca, 5904 sayılı kanun yolu ile sağlanan bu değişiklik en az, askeri mahkemelerin yargılama alanını daraltan yasal değişiklik kadar önemlidir. Üstelik avukatlık mesleğinin gelişimini kendisi için uğraş alanı olarak seçmiş meslek örgütlerimiz için, bu konunun önemi inkâr edilemez. Ancak, askeri mahkemelerin yargı alanları ile ilgili düzenlemeye gösterilen önem bu konuda gösterilmemiştir.

Yeri gelmiş iken söylemeden edemeyeceğim konulardan biri de askeri mahkemelerin yargılama alanını düzenleyen yasa ile ilgili tartişmalarda gördüğüm hatalardır. İster bilinerek ister bilinmeden yapsın, bu tartişmalarda, hangi siyasal düşünceden olursa olsun, tartişmaya katılan kişiler, somut bir şeyleri tartişmak yerine, yasanın gece yarısında geçtiği, yasanın hazırlanmasında siyasal nezaketle bağdaşmayan şeylerin sergilendiği gibi soyut konuları tercih etmişlerdir. Bana göre tartişılması gereken şey, siyasal iktidarın yasa yaparak devletin yapısını değiştirmeye ilişkin hakkını doğru kullanıp kullanmadığıının saptanması idi. Bunun için de, siyasal iktidarın, neleri değiştirdiğini doğru olarak kamuoyuna duyurmak gerekirdi. İzlediğim tartişmalarda bu nokta hep değerlendirme dışı tutuldu. Askeri mahkemelerin yargı alanı ile ilgili söyleyeceklerimizi burada bırakıp kendi konumuza dönelim.

Söylendiğine göre, vergi davalarında Maliye Bakanlığı aleyhine oluşan vekâlet ücretlerinin yüksekliği nedeniyle böylesi bir düzenlemeye gerek duyulmuştur. Kendi açımdan, bu yoruma katılmam mümkün değildir. Çünkü yargılama gideri olarak hükmedilen karşı taraf vekâlet creti, haksız çıkan tarafa ödetilen bir masraftır. O halde, bu masrafı yok saymak yerine, vergi davasına neden olmayacak kadar haklı vergi uygulaması geliştirmeyi ilke edinebilse idik daha doğru davranmış olmaz mı idik? Böylece vergi uygulaması ile görevli kamu ajanı üzerine düşeni daha dikkatli bir şekilde uygulamış olacaktı ve bundan trde mükellef davalarla muhatap olmayacaktı.

Burada dikkat edilmesi gereken bir konu ise, son günlerde Danıştay tarafından, vekâlet creti

ile ilgili olarak verilen, avukat yararına kararların etkisinin olup olmadığı hususudur.

Ayrıca, muhasebecilerin bir yasaya kavuşmaları ve meslek odalarını kurdukları günlerde, yayınlamış oldukları asgari ücret tarifelerini ve bu konuda TBB'nin açmış olduğu davayı da unutmamak gerekir. Bilindiği gibi YMM'ler asgari ücret tarifelerinde, vergi mahkemelerinde dava açmayı bir madde olarak göstermişler ve bunun için sabit yüzdeli bir ücret oluşturmuşlardı. Yani o günkü avukatlık asgari ücret tarifesi bile üstünde bir ücret yapmışlardı. TBB'nin açmış olduğu dava nedeni ile, Danıştay bunu, YMM'lerin davaya girme hakları olmadığı gerekçesi ile iptal etmiş idi. Buna rağmen uygulamada, vergi davaları, muhasebeciler tarafından açılmakta ve davacı asılın imzası kullanılmaktadır. Bu nedenle, Maliye aleyhine karşı taraf vekâlet ücretinden söz ederken dikkatli olmak gerekir. Çünkü muhasebeciler tarafından açılan davalarda zaten karşı taraf vekâlet ücreti oluşmamaktadır. Yani kanunun gerekçesi genel anlamı ile hatalıdır.

Burada düşünülmesi gereken konulardan biri de, davanın açılması sırasında, avukatın karşı taraf vekâlet ücretini de bir gelir olarak kabul ederek akdi vekâlet ücretini belirlemiş olmasıdır. Şimdi karşı taraf vekâlet ücretinden yoksun kalan avukat, emeğinin değerini alabilmek için Akdi vekâlet ücretini yüksek tutacaktır. Bu ise mükellefin avukata başvurusunu azaltacaktır. Bu azalma iki türlü sonuç doğuracaktır. Bunlardan biri, mükellef hakkını avukat olmadan arayacak ve yanlış dava oluşturmaktan ötürü hak kaybına uğrayacaktır. Bu ise, Maliye Bakanlığının yargı denetiminden uzaklaşarak denetsiz bir uygulama alanına dönmesine neden olacaktır. Diğeri ise, bu davaların, muhasebeciler tarafından mükellef imzası ile açılması olayının yaygınlaşmasıdır ki bu Maliyenin vergi kaybına neden olacak bir davranışın benimsenmesidir. Çünkü bu davranışta bulunan kişiler Avukatlık Kanunu 63. maddesindeki yasaklama ve bunun getirdiği hapis cezası nedeni ile dava ücreti olarak almış olduğu bu parayı defterine işleyemeyecek ve vergi kaybına neden olacaktır.

Üstelik pek çok olayda olduğu gibi, yasa yapılırken, konu bir boyutu ile değerlendirilmiştir. Avukatlık Kanunu 168 de yapılan değişiklik tek başına çözüm sağlamaya yetmeyecek bir değişikliktir. Çünkü İYUK'nun 31 maddesinin HMUK a yapmış olduğu atıf nedeniyle, idari yargı hâkimi HMUK 421. maddesini uygulayarak, mükellefin avukatı ile yapmış olduğu sözleşmede yer alan tüm değerler Maliye tarafından ödetilmesine hüküm kurabilir. Ayrıca Avukatlık Kanununun 169. maddesini uygulayarak tarifede yer alan ücretin üç katına hükmederek, kısmen de olsa haksızlığı giderici karar alabilir.

Karşı taraf vekâlet ücreti için ödeyeceği paraların çok tutması olası nedeni ile böylesi bir yolu seçen Maliye Bakanlığının, davayı kazanacağı ve bu nedenle, mükelleften karşı taraf vekâlet ücreti tahsil ederek bunu kendi avukatına vereceğini de neden hesaplamadığını da sorgulamak gerekir. Bunun bir nedeni, vergi davalarında Maliye Bakanlığında bile avukattan çok vergi dairesi müdürlerinin görev alması olayıdır. Diğeri ise kamu avukatının gelirin Maliye Bakanlığında bile hoş karşılanmamasıdır. Aslında öncelikle bu konuya çözüm sağlanmalı ve nasıl mal müdürlerinin hazineyi temsil yetkileri fiilen azaltıldı ise aynı olay vergi müdürlerinin vergi davalarında ki yetkileri açısından da fiilen azaltılmalıdır. Bunun ilk yolu ise, vergi avukatı yetiştirmek için gereken tedbirlerin TBB tarafından alınmasıdır. Staj eğitimine verilen emek kadar meslek içi eğitime emek verilse idi, bu meslek daha iyi yerlere gelirdi. Unutulmamalıdır ki, barolar stajyerlerin baroları olmaktan önce avukatların barolarıdır.

Nice 14 Temmuzlarda buluşmayı umut ederek, hepinize saygılarımla.

Ankara, 14.07.2009

* **Yazarın Sitedeki Diğer Yazıları :**

<http://www.inisiyatif.net/arsiv/web/filtre/yEnderDede.asp> üzerine tıklayınız

Avukat Konusunda Yazılar Arşivi :

<http://www.inisiyatif.net/arsiv/web/filtre/Avukat.asp> üzerine tıklayınız